

Straffetiden kun i Forhold til den Tid, hvori han uafbrudt har hensiddet i Enkeltcelle i 60 Dage eller derover, og beregnes særligt for hvert sammenhængende Tidsrum, hvori dette har været Tilfældet, overeensstemmende med ovenstaaende Regel. Den Tid, hvori Nogen har været hensat i Enkeltcelle som disciplinær Straf for Forseelser, begaaede i Straffeanstalten, kommer ikke i Betragtning til Medsættelse i Straffetiden.

§ 14.

Hvor en Straffebestemmelse giver Domstolene Valget imellem Tugthuusarbejde og Forbedringshuusarbejde, bør den sidste Straf anvendes, naar det ifølge den Skyldiges Aender, foregaaende Levnet og den af ham forøvede Forbrydelses Bestaenhed findes antageligt, at Censomheden og Afsondringen fra andre Straffanger vil kunne have en gavnlig Indflydelse paa ham, hvorimod Tugthuusstraf bliver at idømme de ældre eller mere forhærdede Forbrydere og navnlig dem, der tidligere have været straffede med saadan Straf eller med fleeraarigt eller gjentaget Forbedringshuusarbejde.

§ 15.

Skal Nogen uden Afbrydelse udstaae flere ham ved forskellige Domme ikjendte Straffe af Forbedringshuusarbejde, blive disse med Hensyn til Straffetidens Forkortelse ved Straffens Udstaaelse i Enkeltcelle at betragte som en Eenhed. Længere end $3\frac{1}{2}$ Aar maa dog Ingen hensættes i Cellefængsel; den Deel af den samlede Straffetid, der overskrider 6 Aar, bliver saaledes altid uden Forkortelse at udstaae ved Arbejde paa Fællesarbejdsstue.

§ 16.

Naar en Ublænding, der ikke i de 3 sidste Aar har havt stabigt Ophold i den danske Stat, har gjort sig skyldig til Straffearbejde, bliver han tillige at dømmes til efter udstaaet Straffetid at bringes ud af Riget. Det Samme skal efter Omstændighederne, og navnlig efter Bestaenheden af den begaaede Forbrydelse, kunne finde Sted, naar den Paagjældende findes at have gjort sig skyldig til Straf af Fængsel paa Vand og Brød og han tidligere, i eller udenfor Kongeriget, er straffet for Forbrydelser.

Ublændinge, som efter at være ifølge Dom udviste af Riget uden Tillæelse igjen begibe sig ind i Landet, straffes med Fængsel eller med Forbedringshuusarbejde indtil 1 Aar, hvorefter de igjen blive at udvise af Riget.

Ved Udviisningen bliver den Paagjældende til Retsprotokollen at advare om Virkningerne af hans ulovlige Tilbagevenden.

§ 17.

Som Fængselsstraffe anvendes:

simpelt Fængsel,
Fængsel paa sædvanlig Fangeløst,
Fængsel paa Vand og Brød,
Statsfængsel.

Al Fængselsstraf udstaaes i offentligt Fængsel overeensstemmende med Forstrifterne om Arrestvæsenet.

§ 18.

Simpelt Fængsel tilkjendes ikke i kortere Tid end 2 Dage og ikke i længere Tid end 2 Aar. Den Fængslede er i dette Tilfælde ikke indskrænket til sædvanlig Fangeløst.

§ 19.

Fængsel paa sædvanlig Fangeløst tilkjendes ikke under 2 Dage og ikke over 6 Maanedes. Den Fængslede er i dette Tilfælde indskrænket til den Kost, han overeensstemmende med Forstrifterne om Arrestvæsenet erholder.

§ 20.

Fængsel paa Vand og Brød tilkjendes ikke under 1 Dag og ikke over 30 Dage. Den Fængslede maa ikke nyde Andet end Vand og Brød og dertil Salt. Brugen af Røgtobak tilstedes ikke.

§ 21.

Personer under 18 Aar maae ei hendsømmes i Fængsel paa Vand og Brød, men straffes istedet derfor, forsaavidt de ere under 15 Aar, med simpelt Fængsel, ikke over 60 Dage, eller med Niis, og, forsaavidt de ere imellem 15 og 18 Aar, enten med Fængsel paa sædvanlig Fangeløst i dobbelt saa lang Tid eller med Rottingslag.

§ 22.

Er Nogen dømt til Fængsel paa Vand og Brød i 5 Dage eller kortere Tid, bør Straffen fuldbyrdes uden Afbrydelse, men hvor Straffe-